

Haberin Var mı

– keskin2011 · 30 Temmuz 2016

Korkuyorum

Yalnızlığın esir almasından beni
Sensiz sabahlara uyanmak çok zor
Engeller büyüyor gözlerimde
Aklımla yüreğim arasında kaldım
Yanlış bir şey söylerim diye
Çekiniyorum

Mutluluk hep teğet geçiyor
Kimseyle bir alıp veremediğim yok
Öyle bir yerdeyim ki
Ne olduğu belirsiz
Araftayım

Gezdiğim tüm sokaklar boş
Arkamdan konuşulanları duyar gibiyim
Halime gülüyor kaldırım taşları
Her taraf sessiz
Ölüm sessizliğine bürünüyor yer - gök
Sabahları uykudan uyanmak istemiyorum sensiz

Aramıza kimse girmesin
Değmesin sihirli değnek bozulmasın bu büyü
Sensiz bir sabaha uyanmaktan korkuyorum
Aklıma düşüyor o mahzun gözlerin
Kumdan kaleler gibi
En küçük bir rüzgarda yıkılıyorum
Seni kaybetmekten ne kadar korkuyorum
Anlıyor musun ...

Refik

30 . 07 . 2016

İstanbul